

**Ioana d'Arc
(1412-1431)**

Această eroină a Franței a crescut asemenea tinerilor de la țară din vremea ei. Își petrecea timpul cu treburile casnice, învățând să coasă și să țasă, păzind turmele. Mama ei i-a asigurat o bună educație religioasă. Ioana d'Arc s-a arătat de timpuriu interesată de evenimentele politice din țara ei, cărora le dădea o interpretare religioasă. Începând cu vârsta de 13 ani, prin intermediul unor voci pe care le aude, se simte chemată de Dumnezeu să-și intensifice viața creștină pentru a se angaja personal pentru eliberarea poporului de sub dominația engleză. Capturată de dușmani, a fost timp de mai multe luni supusă unui proces care s-a terminat cu arderea ei pe rug. După 25 de ani a început un proces de reabilitare care a anulat condamnarea ei. A fost beatificată în 1909 de Papa Pius al X-lea și canonizată în 1920 de Papa Benedict al XV-lea. Este patroană secundară a Franței.

**Calendarul săptămânii
26 mai - 2 iunie 2019**

- 26 D **DUMINICA A VI-A A PAȘTELUI**; Sf. Filip Neri, pr.
- 27 L Ss. Augustin din Canterbury, ep. *
- 28 M Sf. Gherman, ep.
- 29 M Sf. Maxim, ep.
- 30 J **ÎNĂLȚAREA DOMNULUI**; Ss. Ferdinand, rege; Ioana d'Arc, fc.
- 31 V VIZITA SF. FC. MARIA; Sf. Petronela, fc. m.
- 1 S Sf. Iustin, filosof m. **
- 2 D **DUMINICA A VII-A A PAȘTELUI**; Ss. Marcelin și Petru, m.

Gândul săptămânii

“Nu ne putem cunoaște cu adevărat decât cu ajutorul lui Dumnezeu și în lumina lui.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Bertini

26 mai 2019 • DUMINICA A VI-A A PAȘTELUI • Sf. Filip Neri, pr.

LECTURA I

Duhul Sfânt și noi am hotărât să nu vă impunem nicio povară în afară de acestea care sunt necesare.

Citire din Faptele Apostolilor 15,1-2.22-29

În zilele acelea, unii dintre cei care coborâseră din Iudeea îi învățau pe frați: “Dacă nu primiți circumcizia, după obiceiul care vine de la Moise, nu puteți să vă mântuiți”. Întrucât s-a ivit o divergență și o discuție aprinsă între Paul și Barnaba și aceștia, au hotărât ca Paul și Barnaba, împreună cu alți câțiva dintre ei, să urce la apostoli și la prezbiterii din Ierusalim în legătură cu această dispută. Atunci apostolii și prezbiterii, împreună cu toată comunitatea, au hotărât să aleagă câțiva oameni dintre ei și să-i trimită la Antiohia împreună cu Paul și Barnaba, pe Iuda, numit Barsaba, și pe Sila, bărbați de frunte printre frați. Au trimis prin ei această scrisoare: “Apostolii și prezbiterii, frații voștri, către frații din Antiohia, Siria și Cilicia, care provin dintre păgâni: Salutare! Deoarece am auzit că unii dintre noi, care au plecat fără să le fi

poruncit noi, v-au tulburat sufletele prin cuvintele lor, am hotărât în unanimitate să alegem câțiva oameni și să-i trimitem la voi împreună cu iubiții noștri Barnaba și Paul, oameni care și-au închinat viața pentru numele Domnului nostru Isus Cristos. Totodată, vi i-am trimis pe Iuda și pe Sila ca și ei să vă vestească acestea prin cuvânt. Căci Duhul Sfânt și noi am hotărât să nu vă mai impunem nicio povară în afară de acestea care sunt necesare: să vă feriți de carnea jertfită idolilor, de sânge, de animale sufocate și de desfrânare; dacă vă veți feri de acestea, bine veți face. Cu bine!”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 66(67),2-3.5.6 și 8 (R.: 4)

R.: Să te laude popoarele, Dumnezeu, să te laude toate popoarele!

sau:

Aleluia.

Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze; să-și îndrepte spre noi fața senină, ca să fie cunoscută pe pământ calea ta și mântuirea ta, la toate popoarele! **R.**

Să se veselească și să strige de bucurie neamurile,
pentru că judeci popoarele cu dreptate și călăuzești neamurile pe fața pământului! **R.**

Să te laude popoarele, Dumnezeu, toate popoarele să te laude!
Să ne binecuvânteze Dumnezeu și să se teamă de el toate marginile pământului! **R.**

LECTURA A II-A

Mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul care cobora din cer, de la Dumnezeu.

Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 21,10-14.22-23

Unul dintre cei șapte îngeri m-a luat în duh pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul, care cobora din cer, de la Dumnezeu. Ea avea gloria lui Dumnezeu. Splendoarea ei era ca a unei pietre de mare preț, ca a unei pietre de iaspis cristalin. Ea avea un zid mare și înalt, cu douăsprezece porți, iar deasupra porților erau doisprezece îngeri și numele înscrise, care sunt numele celor douăsprezece triburi ale fiilor lui Israel: la răsărit, trei porți; la miazănoapte, trei porți; la miazăzi, trei porți și la apus, trei porți. Iar zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai mielului. Nu am văzut în ea niciun templu, pentru că Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic, este templul ei și mielul. Cetatea nu are nevoie de soare și nici de lună ca s-o lumineze, căci gloria lui

Dumnezeu o luminează, iar făclia ei este mielul.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 14,23ab

(Aleluia) “Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu, spune Domnul; Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Duhul Sfânt vă va învăța totul și vă va aminti toate câte vi le-am spus eu.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 14,23-29

În acel timp, Isus le-a zis discipolilor săi: “Dacă cineva mă iubește, va păzi cuvântul meu; Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și ne vom face locuință la el. Cine nu mă iubește nu păzește cuvintele mele, iar cuvântul pe care îl ascultați nu este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis. V-am spus acestea cât timp mai rămân cu voi. Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, vă va învăța toate și vă va aminti toate câte vi le-am spus eu. Pace vă las vouă, pacea mea v-o dau vouă. Eu nu v-o dau așa cum o dă lumea. Să nu se tulbure inima voastră, nici să nu se teamă! Ați auzit că v-am spus: «Mă duc și voi veni la voi». Dacă m-ați iubi, v-ați bucura că mă duc la Tatăl pentru că Tatăl este mai mare decât mine. V-am spus-o acum, înainte de a se întâmpla, ca, atunci când se va întâmpla, să credeți”.

Cuvântul Domnului

Această a șasea duminică a Paștelui precede în mod imediat sărbătoarea Înălțării Domnului nostru Isus Cristos la ceruri, Înălțare ce va marca sfârșitul perioadei în care, prin aparițiile sale, El a dat apostolilor și ucenicilor nenumărate dovezi ale Învierii sale glorioase. Prin textul evanghelic al acestei duminici și mai ales prin cele ale duminicilor următoare suntem pregătiți să înțelegem mai bine modul în care Isus Cristos Înviat și Înălțat la dreapta Tatălui continuă să rămână cu noi și să-și continue lucrarea mântuitoare în lume.

Prima parte a Evangheliei de astăzi se dovedește a fi deosebit de interesantă întrucât Isus expune, în fața ucenicilor, care este rolul Duhului Sfânt, rol care și pentru noi este uneori mai greu de înțeles. Isus îl numește paraclet. Acest cuvânt este unul juridic grec și înseamnă „avocat”, desemnând persoana pe care cineva o cheamă în ajutor (para-klētos). Prin extensie, cuvântul poate însemna și „mijlocitor” și poate că în acest sens ar trebui înțeles în scrierile Sfântului Ioan (singurul autor neo-testamentar care îl utilizează). De fapt, Isus îi atribuie două funcții: pe aceea de a-i învăța pe ucenici și pe aceea de a le reaminti. E drept că Isus este cel care a venit în lume ca să-i învețe pe oameni. Însă Duhul Sfânt, Paracletul, este cel care va așeza învățătura Mântuitorului într-o lumină clarificatoare, o va face să pătrundă în inimile și

în inteligența apostolilor astfel încât nu există concurență între lucrarea lui Isus și cea a Duhului. Cele două lucrări sunt, de fapt, complementare întrucât ele izvorăsc din același izvor, Tatăl. De altfel, Isus spune că Tatăl îl va trimite pe acest Duh-Paraclet în numele său. Această ultimă precizare se dovedește a fi foarte importantă întrucât ea arată bine care este natura relațiilor dintre persoanele divine ale Sfintei Treimi: niciuna nu lucrează pentru sine. Isus nu vorbește despre el însuși, ci spune cuvintele pe care Tatăl i le-a dat să le spună (v. 24). La fel, Duhul Sfânt nu învață „din inițiativă proprie”, ci pentru că este trimis în numele Fiului.

Cel de-al doilea rol incredințat Duhului Sfânt este, după cum am spus, acela de a le reaminti ucenicilor cele spuse de Isus. Prin această funcție, Duhul Sfânt nu le readuce doar în memorie ucenicilor spusele Învățătorului, ci îi ajută să le și înțeleagă în așa fel încât ele să treacă de la o înțelegere luminoasă la o trăirea vie a lor. În sens biblic, memoria este mai mult decât o simplă reamintire a trecutului. Atunci când Isus le cere ucenicilor să repete gestul său euharistic, El și consacră memoria creștină pentru totdeauna. Prin urmare, pentru un creștin a-și aminti cuvintele lui Isus înseamnă a le și pune în practică, a le trăi.

Pr. dr. Tarciziu Șerban